

Dobri Jezus, ob začetku novega šolskega in veroučnega leta se obračam nate s prošnjo, da mi stojiš ob strani na vseh novih poteh, ki me čakajo v prihodnjih mesecih. Daj, da bom zbrano sledil in sodeloval pri pouku in verouku. Naj z veseljem in zanimanjem sprejemam nova znanja, tvoja mati Marija, pa naj me obvaruje slabe družbe in mi pomaga, da bom živel kot dober kristjan. Amen.

AK

NAŠ BLAŽENI ANTON MARTIN SLOMŠEK

Ali imamo Slovenci velike ljudi, ki so po duhu enakovredni velikim osebnostim drugih narodov? Imamo jih, a jih slabo poznamo in premalo cenimo. Eden takih je vsekakor Anton Martin Slomšek. Ob odkrivanju njegove osebnosti in dela ga lahko mirno postavimo ob svetnike in velikane duha pri drugih ljudstvih. Nekateri mu to že dolgo priznavajo, drugi to šele (ali ponovno) odkrivajo.

V svojem življenju ni deloval le kot duhovnik, škof, temveč tudi kot narodni buditelj, učitelj in vzgojitelj. Po njegovi zaslugi je sedež mariborske škofije bil prestavljen iz Št. Andraža v Maribor. S tem so prebivalci tega ozemlja ohranili svoj, slovenski jezik. K uporabi tega jih je Slomšek še posebej vzpodbujal. Veliko je tudi pisal in pesniško ustvarjal. Umrli je 24. septembra 1862 v Mariboru in bil tam tudi pokopan. Mnogi ljudje so vedno videli v njem svetniško osebnost in kmalu po smrti so začeli z mislijo na beatifikacijo (postopkom, da postane svetnik). Zdaj že sveti, papež Janez Pavel II. ga je med obiskom v Sloveniji razglasil za blaženega. Srčno upamo in si želimo, da bo kmalu vsa Cerkev priznala njegove izredne kreposti in zasluge in ga postavila tudi med svetnike.

ODBOJKA

Otroci iz naše ulice imamo zelo radi žogo. Tudi Urška vedno igra z nami nogomet ali pa odbojko. Tu je res dobra – vse žoge uлови, odlično podaja ali pa ti žogo prav močno zabije. Zato je tudi v šoli pri odbojkarskem krožku, ki ji ne vzame veliko časa, saj je takoj po pouku.

Da Urška res dobro igra, se je kmalu pokazalo. Med igralkami je največja, ležita ji tudi servis in obramba. Učiteljica je vse to opazila in jo vzpodbujala: »Le trudi se, kmalu te bomo uvrstili v najmlajšo ekipo.«

Urška pa se je samo smejala: »Ne, ne, čisto dovolj mi je krožek, žogo tako dosti igramo doma v naši ulici.«

Učiteljica pa je ni hotela razumeti: »Boš že še videla, kako te bo potegnili, ko boš začela trenirati!« In pri tem je ostalo, dokler ni h krožku prišel še trener šolske ekipe.

»Ti bi morala trenirati odbojko! Veliko napako boš naredila, če boš zapravila ta svoj talent!« ji je rekel že po prvem srečanju, ko jo je videl igrati. Ni čisto razumela, kaj ji hoče povedati, zato se mu je le nasmehnila.

Doma je komaj čakala, da pride ati, ki je tudi bil dober športnik.

»Ati, zakaj bom naredila napako, če ne grem trenirat odbojke?« ga je takoj vprašala.

»Ja kdo ti je pa to rekel!?« je bil presenečen.

»Šolski trener. Pa še nekaj je rekel, da bom zapravila, eh, ne vem že, kaj!«

Ati jo je potolažil, da to ne bo nobena napaka in da ne bo nič zapravila, če noče vsak dan hoditi na treninge.

Potolažena mu je rekla: »Veš, potem se ne bi mogla skoraj nič igrati z bratcema in prijatelji.«

»Dobra punčka si, Urška. Če bi si zelo želela na treninge, te pustimo. Če pa si raje doma, smo pa prav tako veseli.«

V šoli pa Urške niso pustili na miru. Ko so izbrali deklice za najmlajšo ekipo, je trener odločno prišel do nje: »Tako! Povedal sem ti že, da bi morala trenirati odbojko. Vse nam boš pokvarila, ker te nujno potrebujemo. Kar jutri po šoli pridi na trening! Atija bom že jaz poklical.«

»Ne morem in ne bom prišla. Jutri imam verouk. Trenirala pa ne bom, ker sem rajši doma,« je zbrala dovolj poguma.

Vse je povedala mami in atiju, ki sta sklenila, da gresta v šolo. »Nikomur ne boš nič pokvarila, tudi brez tebe bodo igrali,« jo je tolažila mami. »Veš, tako samo poskušaj, da bi pridobili dobre igralce.«

Ati je naslednji dan poiskal trenerja in mu kar ostro povedal:

»Ne poskušaj na ta način pridobivati otrok. To je zelo grdo, da ji rečeš, kako bo naredila napako, kako bo vse zapravila ... Saj nisi prerok, da bi vedel, kaj je dobro za njeno življenje. Se bo že sama odločila, jaz ji nič ne branim.«

Trener je uvidel, da ga je res polomil, zato se je opravičil. Urška pa je še naprej z največjim veseljem hodila h krožku, ker je ni nihče več silil na trening.

Po: M. Strašek Januš, Mati resnične ljubezni

Kaj je greh?

Greh je nekaj zlobnega, kar človek počne, čeprav ve, da tega ne bi smel storiti.

Greh pa je tudi, kadar ne storimo nečesa dobrega, čeprav vemo, da bi to morali storiti.

Kaj nam greh povzroči?

Vsak greh nas oddalji od Boga, od drugih in samega sebe.

Nekateri grehi nas celo resnično ločijo od Njega.

Greh, ki nas loči od Boga, se odpusti pri spovedi.

Lahko se vmemo k Bogu, kakor se je v svetopisemski zgodbi k Očetu vrnil izgubljeni sin. Oče nas vselej prijazno sprejme v svoj objem. Svoje napake se moramo iskreno pokesati.

Toda ne smemo pozabiti, da nam spoved pomaga tudi, da se grehu v bodoče tudi izmaknemo.

Po: Youcat za otroke